

یاد داشت مدیر مسؤول نشریه آینده:
داود کاویان

باز هم در رابطه با «مسأله ملی» در کشور

بحث های پر هیاهو در باره «مسأله ملی» در کشور چی در رسانه های همگانی در داخل و خارج کشور چی در مباحث بین سازمانهای سیاسی و حتی در داخل سازمانهای سیاسی کشور همچنان ادامه دارد.

اگر این بحث ها از منظری اکادمیک، مشخص و روشن و با نیتی سازنده صورت میگرفت، میتوانست به یک گفتمان مفید و لازم برای شگافتن این معضل بسیار بغرنج مبدل شود، ولی با تأسف بحث «مسأله ملی» در کشور به غوغایی بیهوده مسأله برانگیز، عوامانه و عوامفربانه مبدل شده است.

عده ای که بر تخت دفاع از ملیت ها و اقوام کشور تاج پوشی کرده و خود را به حیث ناجی و نماینده قوم و ملیت خاص جا زده اند، در این غوغای بیهوده تا آنجا سقوط کرده اند که تعویذ نسخه های خیالپردازانه خود شان را منحیث چاره های قطعی حل این معضل و راه علاج نهایی این درد زیر نام فدرالیزم (توجه شود: منظور ما طرح فدرالیزم در اوضاع و احوال مشخص کنونیست)، تغییر نام کشور، ارجحیت های زبانی، شمار نماینده در حاکمیت و غیره، بر گردن خلق الله می اندازند.

آنان میخواهند به جای هدف که همانا رهایی اقتصادی - اجتماعی همه خلقهای کشور، تساوی حقوقی - سیاسی همه ملیت ها و اقوام ساکن در کشور واحد و تجزیه ناپذیر ما می باشد، بحث در باره ابزار های رسیدن به این هدف را آن هم به حیث نردبان صعود خودشان بر بام قدرت، عمده سازند.

ما معتقدیم که طرح مسأله به این منوال و ساده و شخصی ساختن مسأله دشوار و بغرنج ملی راه به هیچ جا نمی برد و ابعاد فاجعه جاری کشور را فراختر میسازد.

ما معتقد هستیم که بحث های عمدتاً عامیانه و عوامفریبانه یی که همین اکنون در زمینه مسئله ملی جریان دارد، نی تنها به حل مسئله کمک نمیکند، بلکه به نفرت و دشمنی ملی دامن میزند و این معضل پیچیده را بخصوص در کشوری مانند افغانستان با توجه به ویژه گیهای تاریخی، اجتماعی، سیاسی و موقعیت جیو پولیتیک آن بغرنج تر میسازد.

با درد و دریغ ما شاهد آن هستیم که عده یی که سنگ اعتقاد به ترقی و دموکراسی را به سینه میکوبند و خود را «چپ» مینامند، نی کمتر از دیگران در این آشفته بازار به معامله گری مشغول اند و حتی بیشتر از عده یی یاوه سرای حرفه یی خط های خطرناک قرمز را ناشیانه تر عبور میکنند.

ما اعتقاد داریم که مسئله ملی مانند همه مسایل اجتماعی - سیاسی دیگر، نی یک مسئله مجرد، بلکه پدیده یی مشخص در بستر مناسبات اقتصادی - اجتماعی مشخص میباشد و در همین بستر راه حل دموکراتیک خود را می یابد. به باور ما حل مسئله ملی فقط در چارچوب تغییرات کلی دموکراتیک و انسانی شدن کلیه مناسبات اقتصادی - اجتماعی جامعه به خصوص در حضور مناسبات عقبمانده در جوامعی مانند جامعه ما که حاکمیت مطلق ارتجاع بر آن حاکم است، ممکن و میسر شده میتواند. نهضت آینده افغانستان با طرح سیستم اداره کشور بر مبنای الزامات مشخص منطقه یی، اتنیکی و غیره همسو است. ولی آیا در اوضاع و احوال کنونی که ارتجاع تمامی وضعیت سیاسی - اقتصادی را در اختیار دارد، چسبیدن عوامانه به مسئله فدرالیسم یا دامن زدن عوامفریبانه به مسئله زبان به معنی ابقاء مشروعیت بخشیدن و قانونی کردن سلطه ارتجاع قرون وسطایی در وجود مدعیان عوامفربیب حقوق ملی نیست؟.

نهضت آینده افغانستان در مرامنامه مصوب دومین کنفرانس سراسری نهضت موضع خود را در قبال مسئله ملی و رابطه بین عامل اطراف و حکومت مرکزی روشن ساخته است. ما معتقد هستیم که یک دولت مرکزی مقتدر دموکراتیک در شرایطی که ارتجاع به خصوص در اطراف از نظر سیاسی - نظامی سلطه بلامنازع دارد این سلطه را محدود میسازد. ما عقیده داریم که در شرایط کنونی و به خصوص ضعف صف

دموکراتیک و چپ و عدم حضور آن در وضعیت سیاسی کشور همه تلاشهای مرکز گریزانه به ابقاء حاکمیت ارتجاع قرون وسطایی و احیای قانونی سیستم اداره ملوک الطوایفی در زیر سر نیزه ارتجاع سنتی، جنگسالاران جهادی و ترکیت مافیایی موجود خواهد انجامید.

ما عقیده داریم در غیاب گفتمان سالم، سازنده، اکادمیک و مسؤولانه در مورد مسأله ملی بازار گفتگوهای مخرب، سود جویانه، بازاری و عوامفریبانه، برای ابقاء، تحکیم و گسترش سلطه ارتجاعی با استفاده ابزاری از مسأله ملی، برخلاف ارزشهای استقلال، تمامیت ارضی و حاکمیت ملی کشور همچنان گرم خواهد ماند. نهضت آینده افغانستان همه نیروهای متعهد، دموکرات و ترقیخواه را برای راه اندازی گفتمان علمی، دموکراتیک و مسؤولانه در این مورد فرا میخواند. ما عقیده داریم که باید بدون تعصب، پیشداوری و در غلتیدن به منجلاب جهت گیری های تباری – زبانی چنین گفتمانی را آغاز کنیم. نهضت آینده افغانستان با همه امکانات خود برای سهم گیری در چنین گفتمانی آماده است./

بر گرفته از شماره ۳۷ سال ۲۰۰۸ نشریه آینده

05082008

www.ayenda.org